

fage det ærede Medlems Tilslutning. Det gjorde mig derfor overordentlig ondt, da det ærede Medlem igaar sagde, at han havde opgivet sit tidligere Standpunkt, efter at han saanlygt havde lovet en anden Rigsdagsmand sin varmeste Understøttelse. Men da han saanlygt har forladt hans Standpunkt, vil jeg nu for mit Bedkommende ikke gjøre allfor sikker Regning paa hans Tilslutning.

J. J. Christensen: Jeg er ikke istand til at see de Farer for Kirken, ved at de kirkelige Midler gif ind i Statskassen, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, troede at see. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være for liden Tillid at vise den lovgivende Magt, naar man vilde troe, at disse Farer skulde være tilstede for Følkets Kirken ved en saadan Foranstaltning. Den høitærede Kirkeminister mindede os om, at hvis Lovgivningsmagten ikke kom overeens, saa beholdt vi det, vi havde. Deri har den høitærede Kirkeminister fuldkommen Ret, og det kan ikke benægtes, at han har en temmelig væsentlig Støtte i at kunne holde paa det Bestaaende, at hans Stilling i saa Henseende er noget stærkere end vor, der vil gaae ud paa at vinde noget Nyt. Imidlertid er det dog et stort Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at foretrække at tage et lille Fremskridt, som ikke tilfredsstillter, fremfor indtil videre at vente. Det forekommer mig, at vi, naar vi ikke finde os nogenlunde tilfredse med det Fremskridt, som lader sig opnaae, da ere heldigere stillede ved ikke at gaae ind paa Sagen, altsaa forkaste den. Jeg troer, at Stemningen saavel her i Rigsdagen, som ude omkring i Landet, er saa stærkt oppe for en Forandring i de Geistliges Lønningsforhold, at det vist ikke vet længe lader sig udsætte at tilvebringe en Forandring i saa Henseende, men gaae vi nu ind paa en Ordning af Sagen, der ikke tilfredsstillter os, saa troer jeg, at et Skridt videre frem vil have større Banffelighed, end det vil have igjen at optage Sagen, hvis den nu forkastes. Naar vi ville være billige ligeoverfor den høitærede Kirkeminister, hvad vi naturligtvis Alle ville, saa troer jeg, at selv vi — jeg hører nemlig til dem, der føle sig mindre tilfredse med det forelagte Lov-

udkast — dog skylde den høitærede Kirkeminister Paaskjønnelse for, at han har seet sig istand til saa hurtigt at forelægge os et Lovforslag i denne Retning, og at vi tillige skylde ham at anerkjende, at Lovudkastet dog er et Fremskridt. Jeg kan i overordentlig Meget slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) udtalte om denne Sag, og navnlig troer jeg i Get og Alt at kunne slutte mig til de Argumenter, han fremførte til Forsvar for at drage de kirkelige Midler ind i Statskassen, istedetfor at lade dem gaae ind i denne geistlige Fond; han har, synes det mig, udtalt sig saa klart og udtømmende, at jeg i alt Fald for mit Bedkommende ikke skal føle Videre til, men kun skal slutte mig til hans Udtalelser i saa Henseende. Det er vel af den høitærede Kirkeminister udtalt, at der slet ikke i mindste Maade ved denne geistlige Fond er Tale om at ville hævde Kirkens Eiendomsret, og jeg tvivler ikke om, at den høitærede Minister har udtalt sig aabent i saa Henseende og efter sin bedste Overbeviisning, og det Samme troer jeg ogsaa er udtalt af flere, hvem jeg naturligtvis tiltroer den samme Aabenhed i den Henseende, men jeg troer ikke, at vi kunne fordølge for os selv, at, naar man med en saa stor Styrke, som Tilfældet er, holder paa denne geistlige Fond, saa vil det dog af Mange opfattes som betydende en Gævdelse af Kirkens Eiendomsret, hvilken Opfattelse jeg dog troer man gjør rettest i at forebygge. Med Hensyn til § 8, der behandler Dfferfagen, da skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det vilde være det Heldigste, om man kunde enes om Dfferets fuldstændige Afskaffelse. Jeg tvivler ingenlunde om, at Oprindelsen til disse Dffringer har været meget smuk, at Dffringerne i hiin Tid ikke alene have været smukke i deres ydre Form, men at der ogsaa har været en større indre Sandhed i dem, end det nu i Tidens Løb er blevet Tilfældet. Jeg troer ikke, at disse Dffringer i Kirken i Birkeligheden bidrage til at gjøre Gudstjenesten høitidelig, jeg troer, at de som oftest bringe Forstyrrelse istedetfor at bidrage til Dpbyggelse. Det er ganske vist en meget høitidelig og aandelig